

a fHidženju we Butrobi hibato; da dyrbeli so woni fBohu wołacz a pro-
fbycz: Ach Kneze! dai mi mjernu, lu-
bosnu, a czichu Butrobu pschecziwo
kojdemu Czlowekej, a wuczisz me Kry-
stusa dla wot wschitkich Rjehow, a
dyrbeli stajkej Wjeru fWotkasanju teho
Knesa hieč, a so psched tu tem Schpru-
chom Pawoła nastrojecz. Pschetož to
neje wot tych prajene, kotstž ton Rjeh
radži wotbydž chzedža; ale wot tych,
kotstž we Rjehach ležža, a so jich tolla
wostajicz nochzedža, haj hjeschcže kwale-
ni bydž, aby swoj Rjeh samolwicz chze-
dža. Kajž my na tych Korintistich wi-
džimy, dyž jim Pawoł tak pische: Ja
was nemožu kwalicž zc. stotremž won
pokaze, so woni bewschitkeje Pokuty sa
pječnych Kscheszijanow chzedža kwaleni
bydž.

Tedom mjesachu woni pola Wotka-
sanja teho Knesa druhe Waschnje, hacž
my njek mamy. Czi Kscheszijenjo
pschindžechu Weczor romadu, a jydži-
chu romadžje we tej Sromadžisni koj-
dy, schtož mjesesche. Tudy bychu njekotši
namakani, kotši so potni natykachu, a
napichu. Druhšy nemjesachu nicžo, a
dyrbjachu tu Kwilu Eodu a Picža tra-
dacž. To, praji Pawoł, so mi nelubi;
ja je kwalicž nemožu. To nedyrbi bydž,
so wy wjedonnje rjeschicž, potom fWot-
kasanju hieč, a czinicž chzecze, jako
byschcže nerjescheli. Na tajke Wasch-
nje jysže a pijecže wy to Wotkasanje ne-
dostojnje. Tehodla kosta was Boh
fKoroszemi a sdrubimi Prutami.

To je drubi a wetschi Rjeh, hacž ton,
so so te bohe Butrobe drudy pod-
funu, a so tolla sažo rocža, modla a
sdychuja. O! so by mi Boh moje Rje-
chi wodacz chyt! pschetož ja hym schaf
schaf neprawje czinit! Tajkich newot-
storceži Krystus wot teho Wotkasanja.
Pschetož te Sstowa pokazuja, so won
ani prawnych ani swjatnych Ludži pola
tajkeho Blida mjecz nochze, ale hube-
nych Rjeschnikow, kotstž swojich wul-
kich Rjehow dla newedža, dže so satnyč-
nych. Pschetož tak praji won: so jeho
Czjeto sa nich date a jeho Brej sa jich
Rjehi pschelata je. To pak nedyrbja
maki aby snadni Rjeschnizy bydž, sa
kotrychž so tajki krašny. Wopor a Sa-
ptacženje stato je. Tehodla je jeno na
tem ležžane, so so ty fButrobu sa
Rjeschnika posnajesch, a so potom sem
namakasch, tudy Troscht a Pomez pyt-
tasch. Schtuž pak swoje Rjehi posnacž,
ani so poljepšowacz nochze, ton ktemu
nestuscha.

Ale tudy so sweczeho wopak dže. Czi
kotstž so bojecž nedyrbeli; kotrymž
Boh wschitku Nadu lubi, a jich sa Džje-
czi hohrjewšacz chze, nemoža so Božo-
szje wobrocž. Czi pak, kotstž so bojecž
dyrbeli, a we najwetschej Menadži su,
czi su najsechernišchi, nestroža so nicžo
psched swojim Rjehom, ale du psches
wschitko, kajž Kulka fBuschkwje psches
drewjanu Szjenu. Kajž na swjetnych
Džjeczi widžimy, haruja a hautuja.
Žane Selenje nemože na Swjecži bydž,
kotrež pola nich tešch štyšecž nebyto.
(Uuu) Penesj